

ρῆλλον ἀπὸ τοῦ θανάτου του, φαίνεται ὅτι ἦτο ῥωμαλέος καὶ ὑγιέστατος, μόνον δ' ἐκ τῶν τυλωδῶν δακτύλων αὐτοῦ ὑπεμφαίνεται, ὅτι ἔπασχεν ἀρθρίτιδα.

— Ἐν τῇ θεάτρῳ Novelty τοῦ Λονδίνου παρεστάθη ἐσχάτως νέον μελοδράμα, ὁ *Φλωριάν*, συντεθέν ὑπὸ τῆς μίς Ουάλτερ, θυγατρὸς τοῦ ἰδιοκτῆτος τῶν *Καιρῶν*. Ἡ ἐπιτυχία ἦτο μετρία. Κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν καὶ ἡ δεσποινὶς Λουίζα Βαρτέν, ἡ μελοποιὸς ἐτέρου μελοδράματος—τὰ δύο ταῦτα εἶσι τὰ μόνον ὑπὸ γυναικῶν συντεθέντα—ἦτο ἐπισης θυγάτηρ τοῦ πρώην ἰδιοκτῆτος τῆς γαλλικῆς *Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων*.

— Ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐκεῖ Ἀκαδημίας τῶν καλῶν τεχνῶν ἐπιφανὴς ζωγράφος Κάρολος Πιλότου. Γεννηθεὶς ἐν Μονάχῳ τῇ 20|1 Ὀκτωβρίου 1826 καὶ ἀπὸ τοῦ 1858 διδάσκων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ὡς καθηγητῆς, ἔσχε μαθητὰς τοὺς ὀνομαστοτέρους καλλιτέχνας τῆς Γερμανίας, πλὴν ἄλλων καὶ τὸν ἡμέτερον Ν. Γκίζην. Ὁ Πιλότου ἦτο μεγαλόγραφος, θαυμάζοντα δ' ὑπὸ πάντων οἱ ἱστορικοὶ πίνακες αὐτοῦ, ὡς ἡ Θουσιέλλα ἐν τῷ θριάμβῳ τοῦ Γερμανικοῦ, ὁ Νέρων πρὸ τῶν ἐρείλιων τῆς ἀποτεφρωθείσης Ῥώμης, ὁ Γαλιλαῖος ἐν τῇ εἴρητῃ, ὁ Κολόμβος, οἱ Γιρονδῖνοι κλπ.

— Παπικὴ βοῦλλα ἀρτίως ἐκδοθεῖσα ἀπαγορεύει αὐστηρότατα πᾶσι τοῖς καθολικοῖς χριστιανοῖς νὰ γίνωνται μέλη ἑταιριῶν καύσεως τῶν νεκρῶν, αἰτίνας σκοποῦσι νὰ προαγάγῃσι «τὴν βέλυναν κατάρτησιν τοῦ καίειν τὰ ἀνθρώπινα σώματα» (detestabilem abusum corpora humana cremandi.)

— Ἡ μεγάλη δούκισσα Σοφία τῆς Σάξης Βειμάρης ἀνέθηκε εἰς τοὺς G. von Loeper, W. Scherer καὶ Erich Schmidt τὴν ἐκδοσὴν ἀπάντων τῶν ἔργων τοῦ Γκαίτε. Ἡ ἐκδοσις αὕτη θὰ εἶναι ἡ πληρεστάτη καὶ τελειοτάτη τῶν μέχρι τοῦδε, περιλαμβανούσα πλὴν τῶν γνωστῶν καὶ πολλὰ κιν ἐκδοθέντων, καὶ τὰ ἡμερολόγια καὶ τὰς ἐπιστολάς τοῦ Γκαίτε καὶ τρίτομον βιογραφίαν αὐτοῦ. Μεγάλως συμβάλλεται εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς ἐκδόσεως ταύτης τὸ ἀρτίως συσταθῆν ἀρχεῖον τοῦ Γκαίτε, ἐν ᾧ περισηνήθησαν χειρόγραφα καὶ ἔντυπα ἄγνωστα ἢ ὀλίγον γνωστά.

— Προαγγέλλεται κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ προσεχοῦς ἔτους διεθνὴς σύνοδος τῶν στενογράφων, συγχροτηθισμένη ἐν Λονδίῳ. Τῆς συνόδου ταύτης θὰ μετὰσχῶσιν οἱ στενογράφοι πάντων τῶν ὑπαρχόντων συστημάτων, θεωρητικῶν τε καὶ πρακτικῶν. Σκοπεῖ δ' αὕτη τὸν πανηγυρισμὸν δύο σπουδαϊκῶν συμβάντων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς στενογραφίας, ἧτοι τῆς ἐπετείου τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὑπὸ Ἰσαὰκ Πίτμαν ἐπινοηθέντος φωνογραφικοῦ συστήματος καὶ τῆς τριακοσιοστῆς ἐπετείου τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Ἀγγλίαν καὶ Εὐρώπην τῆς νεωτέρας στενογραφίας ἐν ἔτει 1587 ὑπὸ Τιμοθέου Βράιτ.

— Ἀπὸ τοῦ 1853, ὅτε τὸ πρῶτον παρεστάθη ὑπὸ τοῦ διασκήμου Quetelet ἡ ἀνάγκη διεθνούς ὀργανώσεως τῆς ἀπογραφικῆς, μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου συνεζητεῖτο ἐν ἀπογραφικῶς συνεδρίοις ἡ γνώμη αὕτη καὶ σκέψις πολλὰκις ἐγένετο περὶ πραγματούσεως αὐτῆς. Ἐν ἔτει δὲ 1885 κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐπέτειον τῆς ἐν Λονδίῳ ἀπογραφικῆς ἑταιρίας συνεστάθη ἰδίᾳ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τοῦ κανονισμοῦ διεθνούς ἀπογραφικῆς ἑταιρίας. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἐν ᾗ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρέτατο ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, ἐξελθὼν ἐν βραχεῖ χρόνῳ τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ ἐντολήν, καὶ ὑπέβαλε τὸν κανονισμὸν εἰς τὸ πανηγυρικὸν συνέδριον τοῦ Λονδίνου, ὅπερ τὸν ἐνέκρινεν ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει αὐτοῦ. Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἀναγράφει ὡς ἑξῆς τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρίας: «Τὸ διεθνὲς ἀπογραφικὸν Ἰνστιτούτον εἶναι ἑταιρία διεθνῆς, σκοπὸν ἔχουσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς διοικητικῆς καὶ ἐπισημονικῆς ἀπογραφικῆς: α') διὰ τῆς παραδοχῆς κατὰ τὸ δυνάτων ὁμοιοτρόπου μεθόδου ἐρεύνης καὶ ἐλέγχου τῶν ἀπογραφικῶν παρατηρήσεων, β') δι' ἐπικλήσεως τῆς συνδρομῆς τῶν κυβερνήσεων πρὸς ἐπίλυσιν ζητημάτων δι' ἀπογραφικῶν παρατηρήσεων καὶ πρὸς συναγωγὴν πληροφοριῶν περὶ πραγμάτων, ὅτινα οὐδαμῶς ἢ ἀνεπαρκῶς ἐξηρευνήθησαν ἀπογραφικῶς, γ') διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀπογραφικῶν δημοσιευμάτων, σκοποῦντων τὴν σύμπραξιν καὶ συνεννόησιν τῶν περὶ τὴν ἀπογραφικὴν ἀσχολουμένων ἐν τοῖς διαφόροις ἔθνεσι, δ') διὰ τῆς διαδόσεως ἀπογραφικῶν γνώσεων καὶ τῆς διεγέρσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν κυβερνήσεων καὶ τοῦ δημοσίου πρὸς ἐξερεύνησιν τῶν κοινωνικῶν θεμάτων». Ἀπερασίθη δὲ ὅτι τὸ Ἰνστιτούτον θὰ συνέρχηται κατὰ διετίαν εἰς σύνοδον, ὀρι-

ζομένου τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου ὑπὸ τῆς προηγουμένη συνέδου ἢ ὑπὸ τοῦ προεδρίου. Καὶ ἡ μὲν πρώτη σύνοδος ἐγένετο ἐν Λονδίῳ εὐθὺς μετὰ τὸ πανηγυρικὸν συνέδριον (Jubilee-meeting) τῆς Λονδινεῖου ἑταιρίας, ἡ δὲ δευτέρα ἀπερασίθη νὰ γείνη ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους. Ἐπιτροπὴ συσταθεῖσα πρὸς προπαρασκευὴν τῆς δευτέρας ταύτης συνέδου ὤρισεν, ὅτι αὕτη γενήσεται ἐν Ῥώμῃ ἀπὸ τῆς 23 μέχρι τῆς 29 Σεπτεμβρίου (v) καὶ συνετάξῃ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἰνστιτούτου, τοῦ Ἰταλοῦ κ. L. Bodio, ἐξεδόθη ὁ πρώτος τόμος τοῦ Δελτίου τοῦ ἔτους 1886 (Bulletin de l'Institut international de Statistique. Année 1886.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 8 Δεκεμβρίου.

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ἀ' στρατοικεῖον τὰ ἐγγράμματα τῆς προανακρίσεως, τῆς ἐνεργηθείσης κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν, εἰς οὓς ἀποδίδεται ἡ ἀπολεία τῆς Κούτρας καὶ ἡ αἰχμαλωτεύσις τῶν φρουρῶν αὐτῆν ἀνδρῶν, πρὸς ἔναρξιν τακτικῶν ἀνακρίσεων. Αἱ ἀνακρίσεις αὗται θέλουσι περιλάβει δύο διακεκριμένα μέρη, τὴν ἀνάκρισιν κατὰ τῶν δύο λοχαγῶν εἰς οὓς ἀποδίδεται ἔνοχη, καὶ τὴν ἀνάκρισιν κατὰ τῶν λοιπῶν ἐξ κατωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἐξ αὐτῶν, ὡς γνωστῶν, πέντε εὐρίσκοντο ἐν τῇ Ἄνω Κούτρᾳ, εἰς δ' ἐν τῇ Κάτῳ.

— Ἡ ἀποθήρασις τῆς σταφίδος ἐν Πελοποννήσῳ προβαίνει αἰσίως, βοηθουμένη τοῦ ἐπικρατοῦτος θερμοῦ καιροῦ. Ἡ ποσότης τοῦ προϊόντος εἶνε ἀρίστη, αἱ τιμαὶ δὲ ἤρξαντο ἰκανοῦς ὑπεστηριγμένα. Εἰς τὸν λιμένα Πατρῶν καταφθάνουσι καθ' ἑκάστην ἀτμόπλοια καὶ ἱστοφόρα πρὸς φόρτωσιν σταφίδος.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πολὺ μέρος τῆς συγκομιδῆς τῆς σταφίδος ἐξηφαλίθη ἤδη. Ἐκ τοῦ συγκομιθέντος δ' καρποῦ ἤρξαντο γινόμενα φορτώσεις καὶ ἀποστολαὶ εἰς Εὐρώπην.

— Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἰουλίου ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 598,973 καὶ 25 οο, αἱ δὲ εἰσπράξεις τοῦ αὐτοῦ τελωνείου κατὰ τὸν ἀντιστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἦσαν μόνον δραχ. 378,092 καὶ 47)οο, ὥστε αἱ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ὑπερέβησαν τὰς τοῦ προηγουμένου κατὰ δραχ. 220,880 καὶ 78)οο.

— Ὡσαύτως σπουδαίαν αὐξήσιν παρουσιάζουσι καὶ αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων Ἀθηνῶν, Κερκύρας Πατρῶν καὶ Σύρου. Ἰδοῦ συγκριτικὸς πίναξ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω τελωνείων εἰσπραχθέντων κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ἔ. ἔ. καὶ κατὰ τὸν ἀντιστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος:

	1885	1886
Ἀθηνῶν	12,939.40	22,608.90
Κερκύρας	96,697.82	133,029.97
Πατρῶν	140,916.35	189,102.61
Σύρου	146,236 71	239,944.20

Ἐν ὅλῳ 396,787,28 584,685,68

ἧτοι ἐπὶ πλέον διαφορά εἰσπράξεων κατὰ τὸν μῆνα Ἰουλίου δραμῶν 187,898,40 διὰ τὰ τέσσαρα ταῦτα τελωνεῖα.

— Αἱ ἐκ τοῦ σιγαροχάρτου εἰσπράξεις κατὰ τὸν 7 μῆνας ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουλίου τοῦ ἔτους τούτου ἔβησαν ὡς ἑξῆς: Ἰανουάριος δραχ. 10,585.—Φεβρουάριος 6,110.—Μάρτιος 6,890.—Ἀπρίλιος 5,465.—Μάιος 3,885.—Ἰούνιος 12,245.—Ἰούλιος 21,150.

— Γράφουσιν ἐκ Καλαμῶν ὅτι λαμπρὰ εἶνε ἡ ἐφετεινὴ ἔσοδις τῶν σύκων, ὑπερβαίνουσα τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 50 τοὶ 100. Ταπεινὰ ὅμως προμηθύνονται αἱ τιμαὶ διὰ τὴν ἀφθονίαν ταύτην τῆς συγκομιδῆς.

— Ἐπεγράθη εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν ἱποσιζηροδρόμων νὰ θέσῃ εἰς χρῆσιν τῶν γραμμῶν αὐτῆς ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς διὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνᾶς καὶ Ἐρμού.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Γάλλος κ. Dupuis ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἴδιον ἐπινοηθὲν παρ' αὐτοῦ σύστημα ἀποξηράνσεως τῆς σταφίδος, ὅπερ λέγεται ἐπιδοκιμασθῆν πλὴν βέστατα ἐν Γαλλίᾳ.

